

Els sexes

Segur que hi ha milions de llocs on t'ho podries passar molt millor

L'escriptora Dorothy Parker va néixer a Nova Jersey el 22 d'agost del 1893 i va morir a Nova York el 7 de juny de 1967. La seva obra despenia enginy, ironia i sarcasme. "Si vols escriure contes, llegeix abans Dorothy Parker", va dir Mercè Rodoreda. Li fem cas i obrim el llibre *La solitud de les parelles* (<http://www.quadernscrema.com/llobres/la-solitud-de-les-parelles>) (Quaderns Crema) per llegir-ne el conte *Els sexes*.

Foto: www.poetryfoundation.org

El noi de la corbata pintoresca va llançar una mirada nerviosa a la noia del vestit del serrell de borles que hi havia al sofà. Ella examinava el mocador; s'interessava tant per la roba, la forma i les seves possibilitats que potser era el primer d'aquesta classe que veia. El noi es va aclarir la veu, sense que li calgués i sense sortir-se'n, fent un sorollet sincopat.

? Vols un cigarret??va dir.

?No, gràcies?va dir ella?. De totes maneres moltíssimes gràcies.

?Perdona, però només en tinc d'aquests?va dir ell?. ¿En tens dels teus?

?Doncs no ho sé?va dir ella?. És probable que sí, gràcies.

?Perquè si no en tens?va dir ell?, no trigaria ni un minut per anar fins a la cantonada a buscar-

te'n.

?Oh, gràcies, però no voldria pas que et prenguessis tantes molèsties, en absolut?va dir ella?. Ets molt amable d'haver-hi pensat. T'ho agraeixo molt.

?Per l'amor de Déu, deixa de donar-me les gràcies?va dir ell.

?Realment?va dir ella?, no era pas conscient de dir una cosa rara. Ho sento moltíssim, si t'he ofès. Ja sé què vol dir que t'ofeguïn. És que no havia vist que fos un insult donar les gràcies a una persona. No estic gaire acostumada que la gent em contesti malament per dir «gràcies».

?Jo no t'he pas contestat malament!?va dir ell.

?¿Ah, no??va dir ella?. Ja ho veig.

?Déu?va dir ell?, només t'he preguntat si volies que sortís a comprar-te tabac, res més. ¿Quina raó hi ha per enfilarse?

?¿Qui és que s'enfila??va dir ella?. No sabia pas que fos un delicte dir que de cap manera no voldria causar-te aquesta molèstia. Em temo que dec ser molt estúpida o ves a saber què.

?¿Vols que surti a buscar-te tabac o no??va dir ell.

?Valga'm Déu?va dir ella?, per favor, si tens tantes ganes de sortir no et pensis que t'has de quedar aquí. Per res del món voldria que et pensessis que t'has de quedar.

?Ah, no siguis així, ¿eh??va dir ell.

?¿No siguis de quina manera??va dir ella?. Jo no soc de cap manera.

?¿Què passa??va dir ell.

?Carai, res?va dir ella?. ¿Per què?

?Has estat estranya tot el vespre?va dir ell?. Amb prou feines m'has dit res d'ençà que he entrat.

?Lamento molt que no t'ho passis bé ?va dir ella?. Per l'amor de Déu, no et pensis pas que t'has d'estar aquí per avorrir-te. Segur que hi ha milions de llocs on t'ho podries passar molt millor. L'única cosa és que em sap una mica de greu no haver-ho sabut abans, res més. Quan has dit que vindries aquesta nit he dit que no a molta gent per anar al teatre i tot plegat. Però és igual. M'estimo molt més que te'n vagis i et diverteixis. No és pas gaire agradable estar-te aquí asseguda pensant que algú es mor d'avorriments per culpa teva.

?Jo no m'avorreixo pas!?va dir ell?. No vull anar enlloc! Ah, nena, ¿per què no em dius què passa? Va, per favor.

?No sé pas de què em parles?va dir ella?. No passa absolutament res. No sé pas què vols dir.

?Sí que ho saps?va dir ell?. Aquí hi ha algun problema. ¿És alguna cosa que he fet jo o què?

?Déu meu?va dir ella?, no és pas cosa meva el que tu facis. No crec pas ni molt menys que tingui el dret de criticar.

?¿Per què no deixes de parlar així??va dir ell?. ¿Eh, per favor?

?¿De parlar com??va dir ella.

?Ja ho saps?va dir ell?. Avui també m'has parlat així per telèfon. Quan t'he trucat estaves tan empenyada que tenia por d'enraonar amb tu.

?Perdona?va dir ella?¿Què has dit que estava?

?Bé, ho sento?va dir ell?. No ho volia dir. És que em fots moltíssim.

?¿Ho veus??va dir ella?. Realment no estic acostumada a sentir aquestes coses. Mai ningú m'havia dit res així.

?Ja t'he dit que ho sentia, ¿no? De veritat, nena, no ho volia dir. No sé com t'he pogut dir una cosa així. ¿Em perdones? ¿Per favor?

?Oh, per descomptat?va dir ella?. Déu meu, no et pensis pas que t'has de disculpar. És ben igual. Però sembla una mica estrany que algú a qui estaves acostumada a considerar un cavaller vingui a casa teva i faci servir un llenguatge com aquest, res més. Però és ben igual.

?Sospito que tot el que dic t'és igual?va dir ell?. Sembla que estàs enfadada amb mi.

?¿Enfadada amb tu??va dir ella?. No entenc què t'ha ficat aquesta idea al cap. ¿Per què hauria d'estar enfadada amb tu?

?És el que et pregunto? va dir ell?. ¿No em vols dir què t'he fet? ¿He fet alguna cosa que t'hagi ofès, nena? Per telèfon estaves d'una manera que m'he passat tot el dia amoïnat. He estat incapaç de fer res.

?No voldria pas pensar?va dir ella?, que et molesto i no et deixo treballar. Ja sé que hi ha moltes noies a qui no els importa fer coses així, però jo crec que és terrible. I no és pas gaire agradable estar aquí asseguda i que algú et digui que el molestes i no el deixes treballar.

?No ho he dit pas, això!?va dir ell?. No ho he dit!

?¿Ah no??va dir ella?. Doncs aquesta és la impressió que m'ha fet. Deu ser la meva estupidesa.

?Sospito que potser val més que me'n vagi?va dir ella?. L'última cosa que vull és que et quedis aquí quan t'estimaries més ser en un altre lloc. ¿Per què no vas a un lloc on no t'avorreixis? ¿Per què no vas a casa de Florence Leaming? Sé que li encantaria que hi anessis.

?Jo no vull anar a casa de Florence Leaming!?va dir ell?. ¿Per què hauria de voler anar a casa de Florence Leaming? És molt pesada.

?¿Ah sí??va dir ella?. Ahir a la nit, a la festa d'Elsie, no semblava pas que l'hi trobessis gaire. Em vaig adonar que ni tan sols podies parlar amb ningú més, mira si l'hi trobaves, de pesada.

?Sí, ¿i saps per què hi parlava??va dir ell.

?Suposo que perquè la consideres atractiva?va dir ella?. Suposo que hi ha gent que l'hi troba. És molt natural. Hi ha gent que pensa que és molt maca.

?No sé si és maca o no?va dir ell?. Si la tornés a veure no la coneixeria. Si hi parlava és perquè ahir a la nit jo per tu ni tan sols existia. Em vaig acostar i vaig intentar parlar amb tu, i només vas dir: «Oh, ¿com estàs?», així mateix. «Oh, ¿com estàs?», i et vas girar a l'acte sense voler ni mirar-me.

?¿Sense voler ni mirar-te??va dir ella?. Oh, això sí que és divertit. És meravellós. ¿Eh que no

t'importa que rigui?

?Endavant, riu tant com vulguis?va dir ell?. Però és veritat.

?En el mateix moment que vas entrar a la sala?va dir ella?, vas començar a fer tants de compliments a Florence Leaming que vaig pensar que no volies veure ningú més. Feia l'efecte que us ho passàveu tan bé junts que no hi hauria ficat cullerada per res del món.

?Déu meu?va dir ell?, aquesta noia, com es digui, es va acostumar i em va començar a parlar fins i tot abans que veiés ningú més, ¿i què podia fer? No podia pas trencar-li la cara, ¿o sí?

?No vaig pas veure que ho intentessis, això per descomptat?va dir ella.

?Vas veure que intentava parlar amb tu, ¿no??va dir ell?. ¿I què vas fer? «Oh, ¿com estàs?» Després aquesta noia, com es digui, es va acostar un altre cop i no em vaig poder escapar. Florence Leaming! Crec que és horrorosa. ¿Saps què en penso? Penso que és idiota. Això en penso.

?Bé, és clar?va dir ella?, aquesta és la impressió que sempre m'ha fet, però jo no ho sé. He sentit gent que deia que és maca. De veritat que sí.

?Doncs és impossible que sigui maca al teu costat?va dir ell.

?Té un nas estranyíssim?va dir ella?. Realment em fa pena una noia amb un nas així.

?Té un nas terrible?va dir ell?. Tu tens un nas molt bonic. Caram, tens un nas preciós.

?Oh, no?va dir ella?. Ets boig.

?I uns ulls preciosos?va dir ell?. I uns cabells preciosos i una boca preciosa. I unes mans precioses. Dona'm una maneta. Ah, mira quina maneta! ¿Qui té les mans més boniques del món? ¿Qui és la noia més bufona del món?

?No ho sé?va dir ella?. ¿Qui?

?No ho saps!?va dir ell?. Sí que ho saps.

?Jo no?va dir ella?. ¿Qui? ¿Florence Leaming?

?Oh, Florence Leaming, i què més!?va dir ell?. Mira que enfadar-te per Florence Leaming! I jo que tota aquesta nit passada no he pogut dormir i en tot el dia no he pogut fer res perquè no vas voler parlar amb mi! Una noia com tu enfadant-se per una noia com Florence Leaming!

?Em penso que ets ben boig?va dir ella?. Jo no estava pas enfadada! ¿Què dimonis t'ho ha fet pensar? És que ets boig. Ai, el collaret nou! Espera un segon que me'l tregui. Ja està!

V?deo: 43352641

DOROTHY PARKER —

LA SOLITUD —

DE LES PARELLES —

TRADUCCIÓ DE JORDI LARIOS —

QUADERNS CREMA —

La solitud de les parelles (<http://www.quadernscrema.com/llobres/la-solitud-de-les-parelles>)

© Dorothy Parker

© de la traducció: Jordi Larios

© d'aquesta edició: Quaderns Crema (<http://www.quadernscrema.com/inici>) , 1995